

## TŘETÍ DEN - výstup (24.6.2005)

Zamkovského chatu postavil v letech 1942-1943 horský vůdce a horolezec Štefan Zamkovský (1908-1961), bývalý nájemce Téryho chaty. Během 2. světové války v ní ukrýval politické uprchlíky, partyzány a židovské rodiny. Zamkovského obětavost byla po válce "odměněna" nejprve znárodněním chaty a po nějaké době jeho označením za bývalého kapitalistu a vykázním z území Tater.

Ze Zamkovského chaty jsme pokračovali po zelené značce (2:00 hod.) Malou Studenou dolinou směrem na Téryho chatu, která čněla vysoko před námi na mohutném skalnatém prahu. Téryho chata (2015 m) leží v závěru doliny u Pěti Spišských ples. Byla postavena již v roce 1899 a prošla samozřejmě několika přestavbami, poslední v roce 1983. Je nejvýše položenou celoročně otevřenou chatou Vysokých Tater. Na chatě jsme poobědvali a polední přestávku využili také ke zjišťování situace v Priečnom sedle (2352 m). Hlavně jsme se zajímali o to, zda nejsou pod sněhem jistíci řetězy, bez kterých by byl výstup zbytečným hazardem. Byli jsme ubezpečeni, že je to v pohodě, což jsme do jisté míry předpokládali, protože jištění není vedeno žlabem, kde se udržuje sníh, ale napravo od něho ve stěně. Pouze chatař nebo člen personálu, který si patrně myslel, že jdeme na chatu přenocovat, nahloďoval naše odhodlání zdolat Priečne sedlo, když tvrdil, že to stejně otočíme a ještě rádi na chatě přenocujeme. My jsme se ale odradit nenechali a vyrazili jsme.

Naše přiblížování se Priečnemu sedlu začalo cvičným strmým výstupem sněhovým polem na úbočí Malého Ladového štítu (2603 m), o kterém se někteří členové výpravy (Franta a Petr), soudě podle jejich bledých tváří, domnívali, že jde o výstup do samotného sedla. Jednalo se opět o strmou, přímo vzhůru vyšlapanou zkratku, kdy pohodlné serpentiny turistického chodníku zůstaly ležet hluboko pod sněhem. Z těchto míst bylo krásně vidět jedno z výše položených Spišských ples, jak jinak než úplně pokryté ledem.

U rozcestníku na Sedielko (2376 m) jsme si chvíli odpočinuli. S Víťou, oporou mužstva, jsme se snažili udržovat v týmu bojovou náladu a také jsme kuli plán vlastního výstupu. Poté, co jsme dopsali závěti a již v podstatě pozůstalým rozeslali esemesky, vyrazili jsme v takovém pořadí, aby bledé tváře nebyly v kontaktu a nemohli se vzájemně "povzbuzovat". Nejprve jsme se museli prokousat dlouhým čím dál strmějším sněhovým polem až k nástupu do stěny, kde cesta pokračuje lezeckým terénem zajištěným řetězy. Sotva Víťa nasadil k rychlému dobytí sedla bílo-karpatským stylem, zůstal v téměř kolmé stěně strnule viset na řetězu a rázem se změnil v bledou tvář. Při pohledu na něj a při pomyslení, co to udělá s ostatními, jsem ho s vyblednutím rychle následoval. Jediný, kdo nesložil vstupní zkoušky do společenství bledých tváří, byl Jenda, jenž lezl jako poslední a který trpělivě čekal, až se ve stěně vyřadíme. Zatímco my jsme byli nalepeni na skále jak ještěrky na zdi a bojovali jsme o holý život, Jenda se kochal pohledem do propasti a na okolní štíty a také se věnoval focení. Byly by to určitě krásné fotky, kdyby byl býval měl volné místo na kartě...

K milému překvapení teď již bývalých opor zvládli Lojza, Franta, Petr a samozřejmě Jenda výstup brilantním způsobem a právem si vychutnávali euforii z dobytí Priečného sedla. Nejvíce se radoval elév výpravy Petr, ale jeho nadšení nemělo dlouhého trvání. Při pohledu na druhou stranu do Velké Studené doliny a při představě, že v případě uklouznutí při sestupu zastaví až někde u Nemšové, došlo v jeho obličejích k výraznému zvadnutí rysů. Situaci navíc komplikovala skutečnost, že zatímco při výstupu byly pod sněhem pouze dva kratší úseky řetězů, nebylo na druhé straně z řetězů vidět vůbec nic. O existenci několika desítek metrů řetězů svědčil pouze malý kousek kotvící tyče, vykukující v sedle ze sněhu.

Velmi nepříjemný sestup vedený prudkým sněhovým žlabem, při kterém by bylo ideální mít k dispozici cepín, jsme naštěstí zvládli bez újmy na zdraví. Jediným zpestřením byla Lojzova sjezdařská vložka. Lojza v okamžiku, kdy už jsme měli nejhorší část sestupu za sebou, vyhodil nohy do vzduchu a s jadrným zvoláním začínajícím na k... si cestu urychlil několikasetmetrovým sjezdem. Nejednalo se ovšem o nic nebezpečného, takže Lojza nemusel aktivovat svůj vak na mrtvoly, který běžně používá jako ochranu proti dešti při nocování pod širákem. Jedinou úhonu, kterou Lojza utrpěl, byla neplánovaná depilace hýždí. Pod sedlem, přesněji řečeno přímo pod Širokou věžou (2462 m), na rozlehlé sněhové pláni, obklopeni nádhernými horskými hřebeny, jsme pocítili obrovskou úlevu a radost z překonání obtížného úseku i sebe sama. Byl to povznášející pocit. Uléli jsme si po jedné áloisce a za překrásného počasí pokračovali na Zbojnickou chatu, kde nás čekal třetí nocleh.



U Téryho chaty, v pozadí Ladový štít



Pod Širokou věžou, vlevo Priečne sedlo



Nejhorší máme za sebou....



Ve Velké studené dolině

Výškový rozdíl při výstupu: 877 m  
Výškový rozdíl při sestupu: 392 m  
Čas dle turistického značení: 5:00 hod.

(pokračování v dalším čísle)  
Ing. Martin Bartošík

## Burza sběratelů

V sobotu 19. listopadu 2005 se uskutečnila v místní sokolovně tradiční, v pořadí již pátá všeobecná sběratelská burza. Součástí této burzy byla výstava fotografií a pohlednic starých Bojkovic i okolí a jako inovace – minitrh sportovních potřeb a oblečení.

Byly k vidění pohlednice starých Bojkovic z let 1900 až 1950, tedy bez pozdější rozsáhlé výstavby, dále Orlovna, na jejímž místě dnes stojí kulturní dům. Staré nádraží s vlakem a salonním vagonem prezidenta T. G. Masaryka, jeho uvítání před budovou pošty, kde byli svorně seřazeni krojovaní Sokolové, Orlové, příslušníci Dělnické tělocvičné jednoty, školní mládež a téměř rota bojkovských legionářů v uniformách z ruské, italské i francouzské fronty. Někteří ruští legionáři se osobně s prezidentem T. G. Masarykem osobně setkali, když za nimi v I. světové válce přijel z Ameriky. Byl by dnes velmi zajímavý přesný jmenný seznam bojkovských legionářů, pokusil se o to už v minulosti pan učitel Alois Jašek, který nás spolužáky ročníku 1935 učil dva roky dějepis, sám zajímavě o legionářích vyprávěl, ale přesný seznam nedokončil. Pokoušel se o to i jeho věrný následovník pan Josef Juračka, ten se dopátral, že jich bylo 75, ale rovněž přesný seznam se mu nepodařilo pořídit. Další pokus učinila paní Jiřina Bršlicová v listopadovém čísle Našeho Bojkovska z r. 2004, seznam byl chválně podrobný, ale legionářů se jí do něj dostalo bohužel pouze 40.

Pokud se týká vlastní burzy, již tradičně se velké pozornosti těšily poštovní známky a to hlavně přítomností filatelistů z hokejového Trince, dále ze Slavičína, všestranných sběratelů z Hostětína i všech dalších převážně z Bojkovic. Celkem se šlo i přes opětovnou nepřízeň počasí /stejně jako před rokem/ 63 návštěvníků.

Pokud se týká letošní inovace – minitrhu sportovních potřeb a oblečení, nebylo věcí mnoho, ale přece některé změnily majitele a budou sloužit v nastávající zimní sezóně novým majitelům.

Velmi potěšitelné bylo, že třetina návštěvníků byla školní mládež, chlapci si vyzkoušeli lezení po umělé horolezecké stěně, předvedli na žíněnkách sérii kotoulů i salt a nakonec pomohli organizátorům s úklidem, protože v pondělí pokračuje pravidelné cvičení v celé tělocvičně.

Potvrdilo se zde pravidlo, že kdo něco sbírá a sportuje, má k radosti rodičů i učitelů pěkné chování i vystupování a hlavně daleko k jakémukoliv výtržnictví a zločinnosti.

Závěrem patří velký dík všem dárcům, kteří obohatili tradiční tombolu, těch bylo vedle Městského úřadu Bojkovice celkem 17.

Pořadatelé přejí všem sběratelům i ostatním občanům krásné Vánoce, bohatého Ježíška a hlavně zdraví, štěstí i sběratelských úspěchů v novém roce 2006.



*Za pořádající TJ Sokol Bojkovice Stanislav Slaviček*

## Nejprodávanější knihy

*V „Knize“ na Sušilově ulici u pana Ladislava Dvorského to jsou:*

A. Bartošíková - Kdyby hory uměly mluvit  
J. Jílik - Žitkovské bohyně  
P. Svěcený - Milan Baroš  
Vydavatelství FREITAG - Toulavá kamera  
Z. Michora - Cesta kolem světa za 99 dní  
I. Devátá - Koukám, co nevidím  
O. Sommerová - O čem sní muži  
I. Mathé, Špaček - Etiketa  
S. Čech - Jak se dožít 100 let v České republice  
T. Halík - Poslední noc zpovědníka  
D. Brown - Šifra mistra Leoparda  
Z. Válka - Největší bitva nad protektorátem  
A. Dudek - Pohádky pro malé děti  
H. Zmatlíková - Moje písničky  
Kol. - To nejlepší z Večerníků

*V papírnictví na Sušilově ulici u paní Elišky Urbánkové jsou to tyto knihy :*

J. Fieldingová - Ta druhá  
M. Viewegh - Román pro ženy  
M. Švand - Zaříkavač koní  
M. Papathanasoupoulou - Toxická spojení mužského rodu  
E. McBain - Alice v nebezpečí  
P. D. James - Přicházím tě zabít  
M. Cole - Mamon  
A. Vostrá - Výbuch bude v šest  
J. Karafiát - Broučci  
Kol. - Špalíček pohádek a říkadel  
K. J. Erben - Národní báchorky  
L. Lanczová - Pojď se mnou, Radko  
T. Hüsch - Tisíc chlapeckých otázek  
K. Jenišťová - Moučníky  
Kol. - Kuchařka Frekvence 1

## Poslední partyzán

*Ej hora, hora, koho to volá,  
že partyzána schová!*

Ano, druhým domovem partyzánů byly hory.

Posledním partyzámem naší ZO SBS je rodák z Komně Jaromír Malec. Toho času působil jako správce pily ve St. Hrozenkově.

V kraji působila již partyzánská brigáda Jana Žižky pod vedením majora D. B. Murzina. Tato brigáda se rozdělila na 5 skupin a třetí skupině velel partyzán Jaromír Malec. Sidlo měla v Komni a napojeny na tuto skupinu byly obce Vyškovec, Lopeník, St. Hrozenkov, Vápenice a Bystřice pod Lop.

Partyzán Jaromír Malec žije v Hostětíně, paměť mu slouží a při našich návštěvách si zavzpomínáme, co se všechno událo a udělalo. K 60. výročí osvobození ČSR byl br. Malec mezi těmi, kteří byli vyznamenáni medailí Ministerstva obrany, jako partyzán skupiny Jana Žižky v boji proti nacismu. Bratr Jaromír Malec se 14. prosince 2005 dožívá 85 let.

Naše ZO SBS k tomuto životnímu jubileu přeje ještě hodně zdraví a pěknou pohodu do dalších let.

*Jiřina Bršlicová ZO ČSBS*



## SOKOL BOJKOVICE - VÍTĚZ ŽUPNÍHO PŘEBORU 2005 V SÁLOVÉ KOPANÉ !!!

Oddíl sálové kopané TJ Sokol Bojkovice se podařilo, stejně jako loni, zvítězit i v letošním II. ročníku župního přeboru v sálové kopané pro rok 2005, jejímž pořadatelem je zlínská Komenského župa sokolská.

Nebylo to ovšem tak jednoduché, jak by se mohlo na první pohled zdát. Přebor probíhal čtyřkolově, kdy se mužstva utkávala na jednotlivých halových turnajích každý s každým a výsledky se následně sčítaly do konečné tabulky. V březnu byl župní přebor zahájen turnajem v Bojkovicích, kde jsme položili základ pozdějšímu konečnému úspěchu vítězstvím bez ztráty bodu. Na druhém turnaji v dubnu v Luhačovicích jsme pak obsadili 2. místo a po letní přestávce pokračoval přebor dvěma dalšími turnaji na podzim.

Nejprve v sobotu 22. října 2005 v Bánově naše družstvo remizovalo se Štípou 1:1, po vítězství nad Tlumačovem 3:0 podlehl Luhačovicím 1:3 a nakonec porazilo domácí Bánov 3:0. V tabulce 3. turnaje bylo pořadí následující: 1. Štípa 10 b, 2. Luhačovice 9 b, 3. Bojkovice 7 b, 4. Bánov 3 b, 5. Tlumačov 0 b. Vinou nemoci a pracovního zaneprázdnění některých hráčů absolvoval náš tým turnaj v okleštěné sestavě, kdy 7 bodů do celkové tabulky vybojovali Karel Koniček, Pavel Křížka, Josef Urbánek, Jiří Svoboda, Jindřich Fiala a Marcel Krejzlík.

V neděli 20. listopadu 2005 přebor vyvrcholil turnajem v Luhačovicích. Po omluvě Sokola Tlumačov, který k poslednímu turnaji nedorazil, jsme porazili Bánov 4:0 a Štípu 3:1. Po závěrečné remíze s domácími Luhačovicemi 1:1 jsme obsadili zásluhou o 1 gól horšího skóre 2. místo za pořádajícím oddílem. Pořadí tedy bylo: 1. Luhačovice 7 b /12:5/, 2. Bojkovice 7 b /8:2/, 3. Bánov 3 b, 4. Štípa 0 b. Tento turnaj jsme absolvovali v sestavě: Karel Koniček, Pavel Miča, Pavel Křížka, Josef Urbánek, Josef Rosík, Jan Snopek a Jiří Svoboda.

Tento výsledek nám ovšem stačil, abychom se stali župním přeborníkem v sálové kopané pro rok 2005 !



### Konečná tabulka přeboru:

1.	Sokol Bojkovice	46 : 13	33 b
2.	Sokol Luhačovice	40 : 21	27 b
3.	Sokol Štípa	27 : 35	19 b
4.	Sokol Bánov	24 : 49	12 b
5.	Sokol Tlumačov	10 : 29	10 b

Po posledním turnaji provedl závěrečné vyhodnocení br. Janeba z Župy Komenského, který dekoroval jednotlivé týmy cennými poháry a rovněž vyhodnotil nejlepšího střelce celého přeboru, kterým se stal s 13 brankami náš Pavel Miča. Další pořadí střelců bylo následující: 9 – Krejčířík /Luhačovice/, 8 – Josef Rosík, 7 – Pavel Křížka /oba Bojkovice/, 7 – Huňka /Štípa/ a Slezák /Luhačovice/.

Mimo jmenované střelce dále Sokol Bojkovice v přeboru reprezentovali: brankář Karel Koniček, Josef Urbánek /2 góly/, Jindřich Fiala /1/, Jan Snopek, David Miča/2/, Roman Stružka /3/, Jiří Svoboda /2/, Miroslav Ondrušek, Jiří Kaplan, Marcel Krejzlík a Karel Raška.

V příštím roce se uskuteční opět čtyřkolově již III. ročník župního přeboru v sálové kopané a my se budeme snažit, abychom opět obsadili ten stupínek nejkrásnější, který patří pouze vítězům.

Fotbalisté TJ Sokol Bojkovice přejí všem občanům Bojkovic „Šťastné a veselé vánoční svátky a do nového roku 2006 jen to nejlepší a hlavně hodně zdraví !!!“

*Pavel Miča*

